

« La baza ediției am pus cele două codice menționate mai sus (Pogodinianus și Bononiensis) — scrie Jagić în prefață —, dar mai există alte două codice deosebit de importante, scrise la mijlocul sec. al XIV-lea: Sophiensis, de proveniență bulgară, și Bucurestinus, de proveniență sîrbă, de care nu am putut să fac abstracție. Primul, cu permisiunea Societății literare bulgare din Sofia, și al doilea, cu aceea a Ministerului instrucțiunii publice din București, mi-au fost trimise cu o rară bunăvoință, la Viena unde au fost păstrate peste patru ani» (p. IX). «Nume-roase variante — precizează savantul croat mai departe — pe care mi le-au oferit din belșug Sophiensis și Bucurestinus mi-au fost de mare folos la note, în care am menționat cu grijă toate diferențele prezentate de cele două codice, cu excepția celor ortografice, pe care am considerat de prisos să le însemnez» (p. IX—X)¹. Imediat după apariția cărții, Jagić trimite un exemplar Academiei Române, în semn de recunoștință: «De la Legațiunea țării la Viena — consemnează procesul verbal al ședinței Academiei Române din 26 martie 1907 — se primește publicațiunea trimisă în dar de d-l V. Jagić, membru onor al Academiei, intitulată *Psalterium Bononiense* — frumoasă edițiune a Psaltirei slavonești cu comentarii, întocmită de pe trei manuscrise vechi², dintre care unul de la 1346 aflător astăzi în Biblioteca Academiei Române»³.

★

Ca o expresie a aprecierii operei sale științifice în țara noastră, Fr. Miklosich, a fost ales, la 15/27 aprilie 1880, membru de onoare al Academiei Române, la propunerea lui B. P. Hasdeu, semnând de asemenea de T. Maiorescu, Al. Papadopol-Callimach, episcopul Melchisedec, N. Quintescu și Vasile Maniu⁴: «În conformitate cu art. 30 și 32 din Statutele Academiei Române, subscrișii propun de membru onor al Academiei din Viena — profesor la Universitatea din Viena și membru al Academiei din Viena. Hasdeu, Melchisedec, Maniu, Al. Papadopol-Callimach, T. Maiorescu, Quintescu»⁵.

Prin scrisoarea nr. 818, din 2/14 mai 1880, Academia Română îi făcea cunoscut marelui slavist alegerea sa ca membru de onoare:

Academia Română
No. 818

București, 1880 mai 2/14

Monsieur,

L'Académie Roumaine, appréciant les mérites éminents qui vous distinguent et l'intérêt tout spécial que vous portez dans vos écrits à la langue et l'histoire des Roumains, vous a decerné, dans sa séance du 15/27 Avril — 1880, le titre de *Membre honoraire*.

Je me fais, Monsieur, un vrai plaisir de vous communiquer cette décision et vous prie en même temps de bien vouloir agréer l'assurance de ma très haute considération.

Le Président

Ion Ghica

Le Secrétaire Général
Hasdeu

À Monsieur Fr. Miklosich⁶.

Traducerea:

Domnule,

Academia Română, apreciind meritele excepționale care vă disting și interesul deosebit pe care-l manifestați în lucrările Dvs. pentru limba și istoria românilor, v-a decernat, în ședința sa din 15/27 aprilie, titlul de *membru de onoare*.

¹ Vezi și Appendices: VI. De psalterio serbico, anno MCCCXL VI scripto, hodie Bucurestino, p. 830—838, și pl. XVIII—XIX, care reproduc două pagini din manuscris.

² În realitate, patru.

³ Vezi A.A.R. Seria II, Tom. XXIX, 1906—1907. Partea adm. și dezb. București, 1907, p. 145. Cartea se află în Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România, sub cota II 7634.

⁴ Analele Academiei Române. Seria II, tomul II, secțiunea I. Partea adm. și dezbaterile, București, 1881, p. 442. Propunerea fusese înaintată în ședința din 11/22 aprilie a aceleiași sesiuni generale din 1880 (*ibidem*, p. 402—403). Numele lui Odobescu lipsește de pe acest document, întrucât el se afla în acel timp la Paris. Vezi A.L. Odobescu, *Pagini regăsite*, p. 366—367.

⁵ Textul propunerii, scrisă de Hasdeu, se păstrează în Arhiva Academiei Române. Dosar A 1, 1880, f. 57. Mulțumim și cu acest prilej conducerii Arhivei Academiei pentru bunăvoința de a ne fi pus la dispoziție acest text și cele două scrisori comunicate mai jos.

⁶ *Ibidem*, f. 168 (nr. vechi): conceptul scrisorii expediate. Concomitent s-a trimis o scrisoare cu conținut identic filologului german Lorenz Diefenbach, ales membru de onoare al Academiei Române în aceeași ședință.